paa denne Maade, men jeg tror, at Arbejderne og Arbejdsgiverne, som sidde sammen i dette Raad, hurtig ville lære at arbejde sammen; de ville arbejde sammen, fordi det er en Nødvendighed for dem. Kunne eller ville de ikke arbejde sammen, blive nemlig begge Parter helt skudte til Side og faa ingen Indflydelse paa Afgørelsen, undtagen for saa vidt Formanden og Lægerne godvillig ville tage Hensyn til dem. Det vil gaa der, som det gaar i mange af vore kommunale Raad, f. Eks. Amtsraadet, hvor de højstbeskattede og Sognekommunernes Tillidsmænd sidde sammen i lige stort Antal, da de højstbeskattede som Regel have Amtmanden paa deres Side. Overstemme hinanden kunne de ikke, gøre Skrue nytter jo heller ikke noget; saa lære Medlemmerne at arbejde sammen, og i de fleste Amtsraad gaar det derfor ganske godt. Jeg tror, at noget lignende vil gøre sig gældende i dette Arbejdsraad, hvor begge Parter staa lige stærke over for hinanden. — Ja, siges der, men Forsørgelsesbeløbet burde egentlig kun udbetales til ubemidlede; man burde sikre sig imod, at man kom til at give Forsørgelsesbeløb til Velhavere, maaske Rigmænd. Men, det er der efter min Mening ingen Fare for, naar man ser hen til Lovforslaget. Thi hvem er det, som efter Lovforslaget kan faa Forsørgelsesbeløb? Det er dem, der arbejde for Løn, det er Lønarbejderne her i Landet og de med dem ligestillede, som arbejde for egen Regning, uden at være Arbejdsgivere. Men er det Skik og Brug her i Landet, at de velhavende og rige gaa omkring og arbejde for Løn, maaske staa i en Fabrik og passe en Væv paa Dagløn? Nej, det bliver ikke Velhaverne eller de rige, som komme til at faa Forsørgelse efter denne Lov. Ganske vist er al Velstand relativ, den Mand, som har 2 Kr. paa Lommen, føler sig altid mere velhavende end den, som ingen Ting har; men virkelige Velhavere er der ikke mange Lønarbejdere, der kan siges at være, og naar det ærede Medlem fra Fredericia mente, at der her er en stor Mangel ved Loven, tror jeg, at denne Mangel i Virkeligheden ikke har stort paa sig. Endelig siges der, at det er galt, at der staar Udtrykket „legemligt Arbejde", da der ogsaa er Arbejdere, som arbejde med Hovedet, f. Eks. den tilsynshavende, hvis Arbejde væsentlig beror paa, at han er en Mand, der med Forstand og Konduite kan udføre Tilsynet i en Fabrik, Kontorarbejdere o. fl., og hvorfor skulle disse Personer ikke have Understøttelse, naar der indtræffer en Ulykke? Naa ja, Kontorarbejdere ere just ikke meget udsatte for Ulykker, men i øvrigt vil jeg sige, at Udtrykket „legemligt Arbejde" ellers plejer meget godt at kunne forstaas, og det er blevet mig meddelt — jeg har ikke haft Lejlighed til at undersøge det — at ovre i Sverige have de godt kunnet hjælpe sig med et lignende Udtryk; der have de nemlig brugt Udtrykket „kroppsarbete", og det er ikke væsentlig forskelligt fra Udtrykket „legemligt Arbejde", men kan man finde en bedre Betegnelse, er det jo noget, man kan tales ved om.

Dernæst siger man, at Arbejdsraadet er et overvældende Maskineri, et Maskineri, som er saa stort baade i dets Oprindelse og i dets videre Liv, at man ikke kan have med det at gøre. Den Indvending synes jeg ikke man skulde fremsætte, naar man staar paa Regeringsforslaget eller rettere Landstingsforslaget fra 1891; thi er der noget, der vilde skabe et overvældende Maskineri, navnlig for Kommunalbestyrelserne, tror jeg nok, at det var det Forslag, som den Gang forelaa. Efter dette Forslag skulde man lave Lister hvert eneste Aar, selv om der aldrig indtraf Ulykker i Kommunen, og disse Lister skulde fremlægges til Eftersyn, indsendes til Revision o. s. v., der var det samme Ligningssystem o. s. v., ikke at tale om, at den Anstalt, der skulde oprettes, vilde komme til at henvende sig til Befolkningen hvert Øjeblik, saa snart der skete en Ulykke. Alt dette er man væsentlig kommen bort fra her; det, man her vil, er, at man hvert 6te Aar lader foretage et Valg, et Valg, som sandelig er forstaaelig nok efter Lovforslaget, og som ikke vil blive besværligt Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds sagde ganske vist, at det vilde blive en underlig Vælgerforsamling, naar Vælgerne først skulde have deres Valgret godtgjort paa samme Dag, som de skulde stemme. Det tror jeg slet ikke vilde blive saa besværligt. I Landkommunerne vil det næppe blive besværligt, thi der kender Sogneraadet samtlige Folk i Kommunen; naar de møde, ved Sogneraadet meget vel, om det er Arbejdere, som arbejde for Løn, og dermed ligestillede, eller om det er andre, og Sogneraadet vil derfor simpelthen lade dem stemme. Det vil da heller ikke komme til at spille nogen Rolle med Hensyn til det endelige Udfald, om en Mand eller to skulde slippe ind og stemme, skønt de ikke strengt taget kunde kaldes Lønarbejdere. Det er i og for sig ikke vidtløftigt, Omvalg finder ikke Sted, der skal kun vælges een Gang hvert 6te Aar, og selve Fremgangsmaaden er jo forstaaelig nok, for saa vidt man ellers forstaar Forholdstalsvalgmaaden. Men, siges der, selve Apparatet er vidtløftigt. Er det da vidtløftigt, at 19 Mænd sammenkaldes 4 Gange